

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI - PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA, *

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-quartâ mensis
Januarii, anno Domini M. DCC. LIV.

M. JACOBO GOURLEZ DE LA MOTTE,
Doctore Medico, Præside.

An à frequenti Vena scilicet Hydrops?

I.

ARTIUM nutritiarum constitutioni universi corporis status responderet, quarum ut integratatem salus atque incolumentis, sic offenditatem quævis ferè in valetudo sequitur. Hinc nullibi quam in primâ corporis regione, veluti natali cacoehymia fede, fœcundiora culpæ viscera, aut numerosiora Medicinæ opera. Superante ipsorum calore (cujus solum moderatione perficitur hæmatosis) aut humorum gravitate oppresso,

* M. Petri de Mercenne, anno 1646.

A

morborum genus omne in hominem irruit; ex quo etiam fonte manat & assurgit hydrops, cum a'cites & tympanias, tum leucophlegmatia: illi se-roso humore, vel flatu inter peritonaeum & intestina stagnante, intentum utris modo exhibent abdominis tumorem: hæc aqua inter cætem effusa, & turgidis pituitosâ cachexiâ carnibus, universam corporis planitatem inæqualiter attollit. Communis omnibus causa subest, frustratum apparandi, conficiendi, vel repurgandi sanguinis opus, insidiosâ pariter hepatis, lienis, mesenterii, vel tenuium Intestinorum conspiratione; quorum omnium phlegmatis ac contumaciori insarcu, crebriora functionis hepaticæ impedimenta, ut ab iis accersitâ iecoris a'cova, & marasmo περιφρυγε, omnis sanguifica vir-tutis alienatio concluditur.

I I.

His principiis, perenni flatulenti spiritus & aquarum affluxu natat hydropicorum alvus: quas quidem saepius fundit febrilis flamma, acuta, intermittens, quâ viscera conflagrant, convenienti curatione non restincta: saepè quoque sine febre, cæcus ac furtivus ignis hepatis aut lienis parenchymati meritus, vel mesenterii venis latens, cuius tacito æstu torretrur, omninoque dissipatur primigenius istorum viscerum humor, & sanguis, si fluidior, liquatur in serum, si crassior & melancholicus, in flatus & fumidam caliginem exhalat. Nec semper nimio humorum fluxu reperficit id *καίρεια*: imò horum præter naturæ modum tam effusione, quam suppressione uplurimù acutur. Unde & retentis mensibus ac hæmorrhoidibus, & immo-deratè proruptis, & lienteriæ, diarrhœæ, dysenteriæ familiaris esse assolet hydropis successio. Quinetiam ut viscerum fervorem obstrucio, sic ob-structionem fervor vicissim committit: quò fit ut crassiori bile scirrhœ ob-cessio hepatitidum & splenicularum venarum aquæductu, ibi subsistat serosus & aquosus humor chyli vehiculum, isque ab incalcenti liene avidius hau-stus tandem in omenti venas refundatur, per quarum hiantia oscula veluti per renes in ventris alveum guttatum depluat. Una refrigerato primum humoris fit cruditas, & nativum calorem uberior sanguis, non secùs ac inversam facem idem qui alit humor, extinguit.

I I I.

MAGNORVM morborum aut ingruentium aut jam sævientium ma-gnum præsidium est venæ sectio, eoque generosius ac potentius, quod tutiori expeditiorique vi omnia ferè corporis vitia rescindit: hæc datâ portâ, & luxurians toto corpore sanguis, & noxious quilibet ac inutlis hu-mor, etiam paucitate viscera gravans, convenienter emititur, sine calonis metu (quæ in vacuantium usu summa votorum esse debet) & alienæ qual-itatæ impressione. Quis te malus genius agit Hæmophage? Ut quasi anima in Empedocleo sanguine mersa foret, cum ipso vitam minui putas, ideoque inimico igni deuri viscera patiaris. Ocyüs ardente materiem subtrahit, car-bones remove, sponte restinguetur incendium. Vires opprimit & velutri vin-etas tenet plurimus, crassus, & viscidus humor, viscerum ergastulis coërci-tus: non opus est vasto vulnere dividere præcordiâ, incisâ cubiti venâ scal-

pello aperitur ad magnam illam libertatem via, & puncto securitas constat. Haud tamen omnibus in promptu esse potest profundendi sanguinis copiam & modum definire; in hoc præcipue versatur artis Asclepiadicæ præstantia, qua æstimatâ morbi & virium magnetudine, unica istius vacuatio- nis regula, nullâ ætate, loco, & tempore circumscripta, modò simul & semel, modò partitis vicibus, ita morbum & morbi causam asserit, ut ser- vando ægrotantium robori perpetuò studeat. Quod quidem repetitâ venæ sectione felicius assequitur, ut hæc in contemporandâ viscerum phlogosi, & prægrandi obstruktioneolvendâ, divisa sit.

I V.

QUANTO mochlicam purgationem *πλευρας*, tanto in his regionibus, in quibus corporum mollitudo resolutioni aptior est, largam & eodem tempore universè susceptam sanguinis detractionem *παραγόντος* antecellit. Nefas est subditas naturæ laribus flamas virium ruinâ extinguere: & licet aliâs ipsâ duce ac magistrâ, sanguine ad animi deliquium educto strenuus artifex atditiissimas febres jugulet, sèpius tamè illa, nisi insigni virium dispendio thesauros suos non profundit: atque in hoc, arte inferiori in præ- ceps ab eo rapitur quod impellit. Naturæ bellum indixit quidquid nimium est, ac perniciofa etiam confertim & repente detrahere, ut pus majoris abscessus, & corruptas situ hydropicorum aquas, pestiferum. Quod pa- latim fit, tutius contrariam inducit mutationem. Sic divisâ in plures dies, nec tamè certo numero terminatâ sanguinis missione, paucior fit spirituum jaætura; dùmque putrens & calidus humor liberius in vasis exspatiatur, non modò crebrò ventilatur & transpirat, optatumque visceribus nutritiis re- frigerium comparatur: sed insuper in partem auxiliâ venit cõtemperans viætus ratio, qua vitioso humoris vacuato laudabiliorem sufficit. Periodicum humorum affluxum, quo & systrophica partium inflammatio & ob- structio sovetur, nihil efficaciùs revellit, aliò dato itinere, sectâ sèpe venâ. Hujus ope impurior sanguis circa viscera restagnans, ipsaque hepatis aut lienis receffibus condita illuvies migrat in artuum venas, è quibus subinde foras extrahitur: superstes in visceribus portio, calore jam temperato non amplius dureficit, sed potius mollitur atque mitescit, tandemque tempe- stivo attenuantur, quibus calefacendi vis non insit, & blandiorum pur- gantium usu prorsus abigitur.

V.

FLAMMAS è medio mari interdum egeri, aut igneos fontes in rerum naturâ reperiri, certè mirum est: hydropicorum jecur in ipsis aquis ardere non mirum. Quid aliud scabritie aspera, flavoque ac subviridi colore fucata lingua loquitur? Quid urina flavâ bile saturatæ? Quid dejectio- nes pilulatæ vervecinarum modo? Quid febris, & thoracis extremarumque partium colliquatio? His accedat Tantalea sitis, quam falsum est citius se- dare qui non bibit: hanc ut frigidæ potus tollit, ita non sinit divitem he- patis fundum squallore inarescere. An non amburentium & erodentium ichorum collectio ex *υδατιδων* ruptione, aliunde quam à fervidissimo jecore sobolescit? Delirat qui tot ardoris effectus frequenti venæ sectioni acceptos resert. Hâc per initia, quantum vires ferunt, maturè celebratâ, febris in-

terimitur, etiam intermittens, retunditur bilis & serosi humoris vis acrior; visceribus caloris & temperamenti symmetria redit, omnia denique hepaticæ functionis impedimenta tolluntur. Ubi sub temperato cœlo, & paulò ad frigidum inclinante, alimentorum multum nutrientium intemperior est usus, quod Lutetiae contingit, ibi crebriùs sanguinem mittunt. Suppressionis mensium & hemorrhoidum alia non est naturæ familiarior medela, quæ scilicet ipsius periodos & motiones sèpè repetitas imitatur, graviores quoque alvi fluxus, atque immodica sanguinis profluvia cohabet, ~~et~~ solvit siccii hydropis parentem, calorem initum in leucophlegmatiā propè suffocatum, frigido humore excluso fuscitat, & vegetiorem facit. Uno verbo ipsa non ultra modum, sed cum ratione iteratâ sèpè præcavetur hydrops, ut interdum sanescit.

Non ergo à frequenti Vena sectione Hydrops?

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Paulus le Roy.

M. Jacobus-Franciscus Latier.

M. Guillelmus-Josephus de l'Épine, antiquus Facultatis Decanus.

M. Joannes-Baptista Basseville.

M. Claudius-Josephus Gentil.

M. Ludovicus-Hieronymus Cosnier.

M. Simon-Antonius Bringuier.

M. Edmundus-Thomas Moreau.

M. Nicolaus le Roi, de St. Aignan.

Proponebat Parisiis **JOANNES-LUDOVICUS-MARIA SOLIER**
Aurelius, Doctor Medicus Remensis, necnon Saluberrimæ Facultatis
Medicinae Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1754.

A SEXTA AD MERIDIEM.